

کتاب خلاصه مقالات

چهاردهمین گنگره دامپزشکی ایران

دامپزشکی - سلامت - شکوفائی اقتصاد

برگزار کننده
جامعه دامپزشکان ایران

۲-۴ اسفندماه ۱۳۸۴
مرکز همایشهای رازی - تهران

بررسی ارزش عیار سرمی ویتامین A بتاکاروتن در تشخیص گاوهای مبتلا به بیماری هاینا (Hyena Disease) در یک گاوداری شیری اطراف شهر مشهد

جواد اسماعیلی، غلامرضا محمدی، مهرداد مهری
گروه آموزشی علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

بیماری هاینا یک بیماری غیر متداول با رخداد خودبخودی در گاوهای شیری جوان است که باعث اختلال در رشد و نمو اسکلتی شده و به حیوان ظاهر گفتاری شکل می‌دهد. به نحوی که ساختار اندام خلفی بدن، علی‌رغم ظاهر سالم اندام‌های حرکت قدامی، توسعه نیافته است. بیماری هاینا به عنوان یک استنوباتی مورفودیستروفیک عمومی در استخوان‌های بلند، مخصوصاً اندم‌های لگن به ویژه ران و تیبیا مطرح است. بیماری هاینا اولین بار در فرانسه توسط پرودی Parodi و اسپیناس Espinas در سال ۱۹۷۵ گزارش گردید و از آن زمان تاکنون در کشورهای بسیاری گزارش گردیده است. ابتلا نژادهایی چون هلشتاین، سیمنتال، شاروله و ... از دو نژاد شیری و گوشتی و در دو جنس ماده گزارش شده است. در مورد علت رخداد بیماری نظریات مختلفی مطرح گردیده است که مهم‌ترین آنها عبارتند از: نظریه تغذیه‌ای - نظریه عفونی - نظریه آندوکرائینی - نظریه ژنتیکی - نظریه هایپرویتامینوز A، که نظریه‌ی هایپرویتامینوز A بیشتر مورد تأیید قرار گرفته است. نظر به مشاهده بیماری در تعداد ۳۷ درصد گوساله‌های متولد شده در سال ۸۲ در یکی از گاوداریهای شیری در اطراف شهر مشهد اقدام به انجام پژوهش حاضر گردید. از آنجا که محتمل‌ترین عامل رخداد بیماری، هایپرویتامینوز A می‌باشد و از آنجا که اثبات افزایش غلظتهای کبدی رتینول و رتینیل پالمیتات می‌تواند آزمایش تشخیصی مفیدی در بیماری هاینا باشد مقادیر ویتامین A و بتاکاروتن در دو گروه بیمار و شاهد اندازه‌گیری و مقایسه شد که میانگین عیار سرمی دو فاکتور فوق در دو گروه بیمار و شاهد اختلاف معنی‌داری نداشت می‌توان نتیجه گرفت که اندازه‌گیری عیار سرمی ویتامین A و بتاکاروتن پس از گذشت مدت نسبتاً طولانی از رخداد بیماری نمی‌تواند آزمایش تشخیصی مفیدی در بیماری هاینا باشد.

مادداشت :